

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Τραγουδούν οι:

Δημήτρης Μπάσης
Νένα Βενετσάνου
Γιάννης Μπέζος

ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
"ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ":

Δημήτρης Χριστοδούλου: μπουζούκι
Μανώλης Γεωργοστάθης: μπουζούκι
Γιάννης Φιλιππουπολίτης: πιάνο
Δημήτρης Παπαλάμπρου: κιθάρα
Τεό Λαζάρου: μπάσο
Ηλίας Μπουκουβάλας: ντραμς
Θέμις Συμβολόπουλος: κρουστά
Συντονισμός: Μαργαρίτα Θεοδωράκη
Υποστήριξη: Μαίρη Τσαντέ,
Βασίλης Κουμής, Ηρώ Παπαγεωργίου,
Πέγκυ Λάγιου

Γραφείο Τύπου: Δέσποινα Ζηλφίδου
Γραφική και εικαστική επιμέλεια: Γιάννης Αγγέλου
Ηχοληψία: Παντελής Δασκαλόπουλος, Άκης Λίβας

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Μέσα από την εμφύλια διαμάχη η μάνα ξεπετάγεται σαν το πιο οδυνηρό αλλά και ετέρω σύμβολο της νεοελληνικής "μυθολογίας". Πλάι της, οι δυο γιοι, που θα αντιπαλέψουν θανάσιμα μέσα στις πόλεις, στα στρατόπεδα και πάνω στα βουνά.

Βέβαια, το μεγαλύτερο μέρος των φαντάρων που πολέμησαν ενάντια στο Δημοκρατικό Στρατό, στο βάθος δεν ήξερε γιατί πολεμάει. Ήταν θύμα της αντικομμουνιστικής προπαγάνδας και της ομαδικής πολεμικής υστερίας που τόσο έντεχνα ξέρουν να δημιουργούν οι κρατούντες. Έτσι, δεκάδες χιλιάδες νέοι πολέμησαν και εκοτώθηκαν στα βουνά ενώ, όχι μονάχα η ταξική τους προέλευση, η αγωγή και τα συμφέροντα αλλά ευχάκι αυτή ακόμα η προσωπική τους συμμετοχή στην Αντίσταση τους τοποθετούσαν "εξ αντικειμένου" στην αντίπερα όχθη.

Μερικοί, όπως ο Αντρέας στο "Τραγούδι του νεκρού αδελφού" πίστευαν πως υπεράσπιζαν κάποια "εθνικά ιδανικά". Άλλοι πάλι, όπως ο Τάκης, ζητούσαν να εκδικηθούν το θάνατο κάποιου δικού τους που έπεσε δύμα απερίσκεπτων ενεργειών.

"Μυθολογικά" πρόσωπα όμως γίνονται μόνο εκείνοι που από πίστη ή αυταπάτη αποτελούν τους φορείς αλλά και τα δύματα του ιστορικού γίνεσθαι.

Η προσωπική "Μοίρα" δίνει τη θέση της στην ομαδική, την εθνική, την οικουμενική. Ο αιώνας μας, αιώνας -ορόσημο στην πανανθρώπινη ιστορία, συγκλονίζεται από κοσμογονικές αλλαγές. Η ιστορική νομοτέλεια περνά σαν μπουλντόζα πάνω από τις πατρίδες, χωρίζει κοινωνίες, φίλους, εραστές, οικογένειες, αδέρφια!

Όμως, μετά την καταστροφή, εκεί που τελειώνει το αίμα και ο πόνος, συντελείται μια νέα γέννα, μια καινούρια αρχή! Και για να γεννηθεί κάτι ετέρω, άξιο, ανώτερο αυτού που χάθηκε, απαιτούνται θυσίες, που δεν αφήνουν απέξω ούτε κι



αυτό τον ιερό δεσμό του αίματος, του έρωτα και της φιλίας.

Το μυθολογικό πρόσωπο-σύμβολο γίνεται λοιπόν πρόσωπο τραγικό, ξεφεύγει από τις πραγματικές, γνωστές έως εκείνη την ώρα, διαστάσεις του...

Ο Παύλος που συμβολίζει την ιδέα της αλλαγής και της προόδου, αφού δεν καταφέρνει να λύσει τις αντιθέσεις του, θυσιάζει τον εαυτό του και όσα αγάπησε και αυτή η "θυσία" υπακούει στον ιστορικό νόμο που θέλει το καινούργιο να αναδυθεί μέσα από ατελείωτες αντιθέσεις, συγκρούσεις, καταστροφές και θυσίες.

Η Ιεμνήνη, σύμβολο της Ζωής και του Έρωτα, δε γλυτώνει τελικά από τα γρανάζια μιας μεγάλης ιστορικής στιγμής και θυσιάζεται, όμως αυτή η θυσία είναι η κορυφή της ευδυνής. Η Ιεμνήνη συμβολίζει τα εκατομμύρια αγνά και αθώα δύματα που πότισαν και ποτίζουν τα θεμέλια του μελλοντικού οικοδομήματος της πανανθρώπινης ειρήνης!

Ο τόπος που ξετυλίγεται το δράμα είναι η Αθήνα, ενώ ο χρόνος είναι λίγο αδιευκρίνιστος, θυμίζει όμως αρκετά τη Μάχη του Δεκέμβρη. Είναι ένας Δεκέμβρης μέσα στα πλαίσια του εμφυλίου πολέμου!

Ο μύθος, τα γεγονότα, τα πρόσωπα εμπεριέχονται όλα στο τραγούδι. Οι άνθρωποι και τα γεγονότα παρέρχονται, το τραγούδι όμως μένει και τραγούδι είναι ο λαός σε όλη την ιστορική του ουσία, την πορεία και συνέχειά του.

Ο λαϊκός τραγουδιστής και τα λαϊκά όργανα συμβολίζουν το σταθερό στήριγμα, το μόνιμο καλύβδινο άξονα που γύρω του περιστρέφονται κλονιζόμενα πρόσωπα και γεγονότα. Είναι ο κεντρικός αρμός μιας φυλής, ενός έθνους, όλων των λαών. Γιατί, μαζί με τη γλώσσα, συμπυκνώνουν την πεμπτουσία του παλλαϊκού-πανεθνικού, δηλαδή του ίδιου του ανθρώπινου χαρακτήρα διά μέσου των εποχών και των αιώνων.

(Αποσπάσματα από δημείωμα του Μίκη Θεοδωράκη για το έργο, από το βιβλίο του "Το Χρέος", 1972)

ΝΕΝΑ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΥ

Γεννημένη στην Αθήνα, με σπουδές στην Ιστορία της Τέχνης και στο Τραγούδι, ημεματοδότησε με τα πρώτα τραγούδια της το Γυναικείο Κίνημα στην Ελλάδα.

Ξεκινώντας την καριέρα της συνεργάστηκε με τον Χρήστο Λεοντή και τον Μάνο Χατζιδάκι σε ηχογραφήσεις και συναυλίες.

Για 15 χρόνια το όνομά της συνδέθηκε με τη μουσική του Χατζιδάκι.

Και η συνάντηση όμως με τον Νίκο Μαμαγκάκη είναι εξίσου σημαντική για την πορεία της.

Τραγουδά στην "Οδύσσεια" και στον "Ερωτόκριτο", ερχόμενη έπειτα σε επαφή με ένα άλλο είδος μουσικής που μέχρι τότε αγνοούσε. Ο Νίκος Μαμαγκάκης ενορχήστρωσε για τη φωνή της τα "13 Λαϊκά Τραγούδια" του Λόρκα. Με τον Μίκη Θεοδωράκη έχει εμφανιστεί κατά καιρούς στο βασικό ρεπερτόριο με την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΤ και τα Μουσικά Σύνολα. Συνεργασίες της με τους Ν. Μαυρουδή, Luis Luch, Αγγελική Ιονάτου, Michel Mourougo, Ν. Κυπουργό, Α. Πλάτωνος, Μαρίζα Κωκ, την έχουν κάνει ευρύτερα γνωστή. Η Νένα Βενετσάνου σαν τραγουδίστρια και τραγουδοποιός επιμένει σε μία εικόνα που αρνείται την τρέχουσα "ροζ" αντίληψη για το τραγούδι. Με ένα τραγουδιστικό πρότυπο, διαμορφωμένο από τη χρυσή εποχή του Ελληνικού τραγουδιού επιλέγει συνειδητά τη στάση της μέσα σ' αυτό συνδυάζοντας τη σοβαρότητα με την αμεσότητα για να υπερασπιστεί το καλό ελληνικό τραγούδι. Έχει εκπροσωπήσει την Ελλάδα σε διεθνή φεστιβάλ μουσικής, έχει τραγουδήσει σε πολλές ξένες χώρες κερδίζοντας την αναγνώριση. Ο Σύλλογος Φίλων Θεάτρου Λαμίας το '86 την τίμησε για την προσφορά της στο Ελληνικό τραγούδι. Το '91 τιμήθηκε με το βραβείο Charles Cross. Το '92 απο το International Peace Bureau (Διεθνές Γραφείο Ειρήνης) για την προσφορά της στην Ειρήνη και τον Πολιτισμό στον τόπο μας.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Η Νένα Βενετσάνου στα τραγούδια της, Το κουτί της Πανδώρας, Τέλος δεν έχει το Τραγούδι, Μπαλάντες της οδού Αθηνάς, Του Έρωτα και του Πάθους, Έρωσ ανίκατε Μάχαν, Τα κορίτσια της Κυριακής, Μορφές, Στη χώρα του Ορφέα, Σαπφώ απ' τη Μυτιλήνη, Πόλεις του Νότου, Εικόνες, Στο Σείριο υπάρχουν παιδιά, Un Roul del Mar Βιαν, Οδύσσεια, Ερωτόκριτος, Νέα Εκδρομή, Δικαίωμα, Ζειμπέκικο, Λαϊκές Προσευχές κ.ά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΣΗΣ

Ο Δημήτρης Μπάσης γεννήθηκε στη Στουτγκάρδη και την Ελλάδα τη γνώρισε για πρώτη φορά στα οκτώ του χρόνια. Τότε άρχισε να ψέλνει στην εκκλησία του χωριού, στο Χέρσο του Κιλκίς και στα δώδεκα ξεκινά μαθήματα Βυζαντινής μουσικής, τα οποία ολοκληρώνει παίρνοντας το πτυχίο του σε ηλικία δεκαεπτά ετών. Παράλληλα τραγουδάει ερασιτεχνικά σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Στα είκοσί του, αμέσως μόλις αρχίζει να τραγουδά επαγγελματικά, τον

ανακαλύπτει ο Σταμάτης Κραουνάκης και για τις τρεις συνεχείς εεζόν γράφει το δικό του κομμάτι στην ιστορία "Γκάζι" και στο εχίμα της Άλκηστης Πρωτοψάλτη μαζί με τους Σταμάτη Κραουνάκη, Λίνα Νικολακοπούλου, Ανδρέα Βουτεινά.

Το δισκογραφικό του ντεμπούτο έγινε με δύο συμμετοχές στα έργα του Σταμάτη Κραουνάκη "Όταν έρχονται οι φίλοι μου" και "Το τρίτο στεφάνι".

Το 1996 γνωρίζει το Χρήστο Νικολόπουλο, συνεργάζεται μαζί του σε ζωντανές εμφανίσεις και το 1997 κυκλοφορεί ο πρώτος του προσωπικός δίσκος με τίτλο "Με τη φόρα του ανέμου" (μουσική Χρήστου Νικολόπουλου και Κώστα Φαλκώνη και στίχοι του Χρήστου Παπαδόπουλου).

Οκτώ μήνες αργότερα κυκλοφορεί το εάουντρακ του



είριαλ "Ψίθυροι καρδιάς" με τη μουσική του Χρήστου Νικολόπουλου και στίχους της Ελένης Γιαννατσούλια που γνώρισε τεράστια επιτυχία.

Τη χειμερινή περίοδο '97 - '98 συνεργάζεται στη Μέδουσα με τη Δήμητρα Γαλάνη και το Μανώλη Λιδάκη και στο τέλος του '98 κυκλοφορεί ο δεύτερος προσωπικός του δίσκος με τίτλο "Σ' ανοικτούς ουρανούς" με μουσική πάλι του Χρήστου Νικολόπουλου και στίχους του Άρη Δαβαράκη και της Ελένης Γιαννατσούλια.

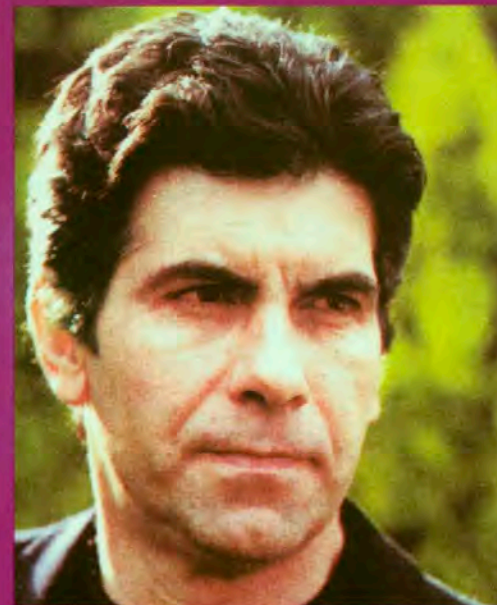
Τον Απρίλιο του 2000 κυκλοφορεί το νέο άλμπουμ του Δημήτρη Μπάση με τίτλο "Μιλώ Χρόνια", σε μουσική της Βάως Αλλαγιάννη και στίχους του Νίκου Μωραΐτη.

Ο φετινός χειμώνας τον βρίσκει να εμφανίζεται στη "Μέδουσα", μαζί με τον Κώστα Μακεδόνα από όπου ηχογραφεί ζωντανά και κυκλοφορεί σε cd-single το "Σπασμένο Καράβι" του Γιάννη Σπανού σε ποίηση Γιάννη Σκαρίμπα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΖΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και τελείωσε τις θεατρικές σπουδές του το 1978. Πήρε μέρος σε πολλές παραστάσεις: "Κουραπιέδες", "Εβίτα", "Εύθυμη Χήρα", "Η κωμωδία μιας τράπεζας", "Σκουπίδια", "Καινούργια Σελίδα", "Δάφνες και Πικροδάφνες", "Σεξ το επισύειον", "Κατά φαντασίαν ασθενής", "Λοκαντιέρα", "Δον Ζουάν", "Ταρτούφος", "Ούτε κρύο, ούτε ζέστη", "Λατέρνα, φτώχεια και φιλότιμο", "Βίρα τις άγκυρες", "Βάτραχοι". Πήρε μέρος σε πολλές επιθεωρήσεις. Έπαιξε και εκηνοθέτησε πολλές τηλεοπτικές σειρές και πρωταγωνίστησε σε δύο (2) κινηματογραφικές ταινίες: "Η γυναίκα που έβλεπε τα όνειρα" του Νίκου Παναγιωτοπούλου και "Πάμπωχοι Α.Ε." του Αντώνη Κόκκινου.

Συνεργάστηκε με τον Μίκη Θεοδωράκη σε μια δισκογραφική δουλειά με την Ορχήστρα Νυκτών Εγχόρδων του Δήμου Πάτρας και στην παραγωγή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Πάτρας "Μίκης Θεοδωράκης - Μια μουσική παράσταση".



ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ "ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ"

Η Λαϊκή Ορχήστρα "Μίκης Θεοδωράκης" ιδρύθηκε τον Μάιο του 1997 από μουσικούς - συνεργάτες του Μίκη Θεοδωράκη, γνώστες του έργου του.

Η πρώτη εμφάνιση της Ορχήστρας έγινε στο Θέατρο Αιξωνή της Γλυφάδας τον Ιούνιο του 1997, όπου παρουσιάστηκαν μέσα σε πέντε ημέρες, έργα του συνθέτη σε ποίηση μεγάλων Ελλήνων ποιητών. Έκτοτε η Ορχήστρα έδωσε πολλές λαϊκές συναυλίες στην Αθήνα, στην επαρχία αλλά και στο εξωτερικό συμπράττοντας με πάρα πολλούς παλιούς και καταξιωμένους αλλά και νεότερους Έλληνες ερμηνευτές.

Έχει οργανώσει και παρουσιάζει πολλές φορές το "Άξιον Εστί" υπό τη διεύθυνση του συνθέτη σε θέατρα (Ηρώδειο, Αρχαία Ολυμπία, κ.ά.), γήπεδα, ανοικτούς χώρους (Αγ. Αχίλλειος Πρεσπών).

Στόχος της Ορχήστρας είναι η διάδοση του έργου του Μίκη Θεοδωράκη (συναυλίες, παραστάσεις, τηλεοπτικές εμφανίσεις, δισκογραφία, κ.ά.), καθώς και η παρουσίαση σύνθετων προγραμμάτων βασισμένων, διαμέσου της μουσικής του συνθέτη, στον ελληνικό ποιητικό λόγο όπως αυτός διαμορφώνεται μέσα στη νεότερη ελληνική ιστορία αντανακλώντας τους αγώνες για τη δημοκρατία και την ελευθερία, τις διώξεις και τις απογοητεύσεις, τον έρωτα και την αγάπη.

Τέλος, εξ ίσου σημαντική είναι η επιθυμία των συντελεστών της Ορχήστρας να συμμετάσχουν σε εκδηλώσεις για την ειρήνη, για την καταπολέμηση του ρατσισμού και των ναρκωτικών, για τους φυλακισμένους, μέσα από συναυλίες που έχουν σκοπό να ευαισθητοποιήσουν τον κόσμο για κοινωνικά δέματα. Γιατί πιστεύουν πως μέσα από δυαδική φωνή του συνθέτη και του ποιητή το μήνυμα της ελευθερίας, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της χαράς και της αγάπης φτάνει πιο άμεσα στις καρδιές των ανθρώπων.

